

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῇ 19 Φεβρουαρίου 1952

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμός φύλλου 37

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1989.

Περὶ κυρώσεως τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς. ἀποφασίζομεν
καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ ἐν Οὐ-
σσιγκτῶν ὑπογραφεῖσα τῇ 4ῃ Ἀπριλίου 1949 Συνθήκη
τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Πρω-
τοκόλλου τοῦ Λονδίνου τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1951, ἀφο-
ρῶντος τὴν προσχώρησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ὧν
ἔπεται τὸ ἀγγλικὸν κείμενον μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδοθησομένων προτάσει τῶν
Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Συντονισμοῦ
καὶ Οἰκονομικῶν, θέλουσι ρυθμισθῇ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν
διὰ τῶν διατάξεων τῆς ὡς ἄνω συνθήκης καὶ τοῦ πρωτοκόλ-
λου ἀναλαμβανομένων ἐποχρεώσεων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ γαρ'
Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Έν Αθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1952.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

Β.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης

Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ Συντονισμοῦ
ΧΡΥΣ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1952.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
ΔΗΜ. Γ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

NORTH ATLANTIC TREATY

Washington, 4th April, 1949

The Parties to this Treaty reaffirm their faith in the purposes and principles of the Charter of the United Nations and their desire to live in peace with all peoples and all Governments.

They are determined to safeguard the freedom, common heritage and civilisation of their peoples, founded on the principles of democracy, individual liberty and the rule of law.

They seek to promote stability and well-being in the North Atlantic area.

They are resolved to unite their efforts for collective defence and for the preservation of peace and security.

They therefore agree to this North Atlantic Treaty :

Article 1.

The Parties undertake, as set forth in the Charter of the United Nations, to settle any international disputes in which they may be involved by peaceful means in such a manner that international peace and security and justice are not endangered, and to refrain in their international relations from the threat or use of force in any manner inconsistent with the purposes of the United Nations.

Article 2.

The Parties will contribute toward the further development of peaceful and friendly international relations by strengthening their free institutions, by bringing about a better understanding of the principles upon which these institutions are founded, and by promoting conditions of stability and well-being. They will seek to eliminate conflict in their international economic policies and will encourage economic collaboration between any or all of them.

Article 3.

In order more effectively to achieve the objectives of this Treaty, the Parties, separately and jointly, by means of continuous and effective selfhelp and mutual aid, will maintain and develop their individual and collective capacity to resist armed attack.

Article 4.

The Parties will consult together whenever, in the opinion of any of them, the territorial integrity, political independence or security of any of the Parties is threatened.

Article 5.

The Parties agree that an armed attack against one or more of them in Europe or North America shall be considered an attack against them all and consequently they agree that, if such an armed attack occurs, each of them, in exercise of the right of individual or collective self-defence recognised by Article 51 of the Charter of the United Nations, will assist the Party or Parties so attacked by taking forthwith, individually and in concert with the other Parties, such action as it deems necessary, including the use of armed force, to restore and maintain the security of the North Atlantic area.

Any such armed attack and all measures taken as a result thereof shall immediately be reported to the Security Council. Such measures shall be terminated when the Security Council has taken the measures necessary to restore and maintain international peace and security.

Article 6.

For the purpose of Article 5 an armed attack on one or more of the Parties is deemed to include an armed attack on the territory of any of the Parties in Europe or North America, on the Algerian Departments of

France, on the occupation forces of any Party in Europe, on the islands under the jurisdiction of any Party in the North Atlantic area north of the tropic of Cancer or on the vessels or aircraft in this area of any of the Parties.

Article 7.

This Treaty does not affect, and shall not be interpreted as affecting, in any way the rights and obligations under the Charter of the Parties which are members of the United Nations, or the primary responsibility of the Security Council for the maintenance of international peace and security.

Article 8.

Each Party declares that none of the international engagements now in force between it and any other of the Parties or any third State is in conflict with the provisions of this Treaty, and undertakes not to enter into any international engagement in conflict with this Treaty.

Article 9.

The Parties hereby establish a Council, on which each of them shall be represented, to consider matters concerning the implementation of this Treaty. The Council shall be so organised as to be able to meet promptly at any time. The Council shall set up such subsidiary bodies as may be necessary; in particular it shall establish immediately a Defence Committee which shall recommend measures for the implementation of Articles 3 and 5.

Article 10

The Parties may, by unanimous agreement, invite any other European State in a position to further the principles of this Treaty and to contribute to the security of the North Atlantic area to accede to this Treaty. Any state so invited may become a Party to the Treaty by depositing its instrument of accession with the Government of the United States of America.

The Government of the United States of America will inform each of the Parties of the deposit of each such instrument of accession.

Article 11

This Treaty shall be ratified and its provisions carried out by the Parties in accordance with their respective constitutional processes. The instruments of ratification shall be deposited as soon as possible with the Government of the United States of America, which will notify all the other signatories of each deposit. The Treaty shall enter into force between the States which have ratified it as soon as the ratifications of the majority of the signatories, including the ratifications of Belgium, Canada, France, Luxembourg, the Netherlands, the United Kingdom and the United States, have been deposited and shall come into effect with respect to other States on the date of the deposit of their ratifications.

Article 12

After the Treaty has been in force for ten years, or at any time thereafter, the Parties shall, if any of them so requests, consult together for the purpose of reviewing the Treaty having regard for the factors then affecting peace and security in the North Atlantic area, including the development of universal as well as regional arrangements under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security.

Article 13

After the Treaty has been in force for twenty years, any Party may cease to be a Party one year after its notice of denunciation has been given to the Government of the United States of America, which, will

inform the Governments of the other Parties of the deposit of each notice of denunciation.

Article 14.

This Treaty, of which the English and French texts are equally authentic shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof will be transmitted by this Government to the Governments of the other signatories.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

Done at Washington, the 4th day of April, 1949.

For the Kingdom of Belgium:
P. H. SPAAK
SILVERCRUYS

For Canada:
LESTER B. PEARSON
H. H. WRONG

For the Kingdom of Denmark:
GUSTAV RASMUSSEN
HENRIK KAUFMANN

For France:
SCHUMAN
H. BONNET

For Iceland
BJORN BENEDIKTSSON
THOR THORS

For Italy
SFORZA
ALBERTO TARCHIANI

For the Grand Duchy of Luxembourg:
JOS. BECH
HUGUES LE GALLAIS

For the Kingdom of the Netherlands
D. U. STIKKER
E. N. VAN KILFFENS

For the Kingdom of Norway:
HALVARD M. LANGF
WILHELM MUNTHE MORGENSTIERNE

For Portugal
JOSE CAEIRO DA MATTA
PEDRO THEOTONIO PEREIRA

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
ERNEST BEVIN
OLIVER FRANKS

For the United States of America
DEAN ACHESON.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ

Π ρ ο ο ί μ ι ο ν

Τὰ διὰ τῆς παρούσης Συνθήκης συμβαλλόμενα Μέρη διαδηλοῦν ἐκ νέου τὴν πίστιν των εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὡς καὶ τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ διαβιώσουν ἐν εἰρήνῃ μεθ' ἀπάντων τῶν λαῶν καὶ ἀπασῶν τῶν Κυβερνήσεων.

ἔχουν ἀπόφασιν νὰ διαφυλάξουν τὴν ἐλευθερίαν, τὰς κοινὰς παραδόσεις καὶ τὸν πολιτισμὸν τῶν λαῶν των, ἅτινα πάντα εἰσὶν θεμελιωμένα ἐπὶ τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν, τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ κράτους τοῦ νόμου.

Ἀποβλέπουν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς εὐσταθείας καὶ τῆς εὐημερίας ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

ἔχουν ἀπόφασιν νὰ ἐνώσουν τὰς προσπάθειάς των πρὸς συλλογικὴν ἀμυναν καὶ πρὸς διαφύλαξιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀσφαλείας.

Ὡς ἐκ τούτου συμφωνοῦν ἐπὶ τῆς παρούσης Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

Ἄρθρον 1.

Τὰ Μέρη ἀναλαμβάνουν, ὡς καθορίζεται ἐν τῷ Χάρτῃ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὅπως διακαονοῦν πᾶσαν διεθνή διαφορὰν εἰς ἣν ἦθελον εὐρεθῇ ἐμπεπλεγμένα δι' εἰρηνικῶν μέσων, κατὰ τρόπον ὥστε ἡ διεθνὴς εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια καὶ ἡ δικαιοσύνη νὰ μὴ ἐκτεθοῦν εἰς κινδύνους, καὶ ὅπως εἰς τὰς διεθνεῖς αὐτῶν σχέσεις ἀπέχουν τῆς ἀπειλῆς ἢ τῆς χρησιμοποίησεως βίας καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἀπάδοντα πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ Μέρη θέλουν συμβάλῃ εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν εἰρηνικῶν καὶ φιλικῶν διεθνῶν σχέσεων διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἐλευθέρων αὐτῶν ἰσχυρῶν, διὰ τῆς ἐπιτεύξεως καλλιτέρας κατανοήσεως τῶν ἀρχῶν ἐφ' ὧν οἱ θεομοὶ οὗτοι ἔχουν ἐδραιωθῇ καὶ διὰ τῆς προαγωγῆς συνθηκῶν σταθερότητος καὶ εὐημερίας. Θέλουν ἐπιδιώξῃ τὴν ἐξάλειψιν τῶν συγκρούσεων εἰς τὴν διεθνή αὐτῶν οἰκονομικὴν πολιτικὴν καὶ θέλουν ἐνθαρρύνῃ τὴν οἰκονομικὴν συνεργασίαν μεταξὺ τινῶν ἢ τοῦ συνόλου αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς μᾶλλον τελεσφόρον ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς παρούσης Συνθήκης τὰ Μέρη κεχωρισμένως καὶ ἀπὸ κοινῆς, διὰ συνεχοῦς καὶ ἱποτελεσματικῆς κατ' ἰδίαν προσπάθειας καὶ ἀμοιβαίας ἀρωγῆς, θέλουν διατηρήσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὴν ἀτομικὴν καὶ ἑνοπλὸν συλλογικὴν αὐτῶν ἱκανότητά πρὸς ἀντίστασιν κατ' ἐνόπλου ἐπιθέσεως.

Ἄρθρον 4.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θέλουν συσκέπτεσθαι ἀπὸ κοινῆς ὁσάκις κατὰ τὴν γνώμην οἰοῦνται ὅτι ἐξ αὐτῶν, ἀπειλεῖται ἡ ἐδαφικὴ ἀκεραιότης, πολιτικὴ ἀνεξαρτησία ἢ ἀσφάλεια ἐνὸς οἰουδήποτε τῶν Μερῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦν ὅτι, ἑνοπλὸς ἐπιθεσις ἐναντίον ἐνὸς ἢ πλείονων ἐξ αὐτῶν ἐν Εὐρώπῃ ἢ Βορείῳ Ἀμερικῇ θέλει θεωρηθῇ ὡς ἐπιθεσις ἐναντίον ἀπάντων καὶ, συνεπῶς, συμφωνοῦν ὅτι, ἐν περιπτώσει τοιαύτης ἐνόπλου ἐπιθέσεως, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀναγνωρισμένου δικαιώματος τῆς ἀτομικῆς ἢ συλλογικῆς αὐτοαμύνης, θὰ συνδράμῃ τὰ ὑφιστάμενα τὴν ἐπίθεσιν ἐν ἡ πλείονα Μέρη διὰ τῆς ἀμέσου λήψεως, τόσον ἀτομικῶς ὅσον καὶ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῶν ἐτέρων Μερῶν, τῶν μέτρων ἅτινα θεωρεῖ ἀναγκαῖα, περιλαμβανομένης τῆς χρήσεως ἐνόπλου βίας, πρὸς ἀποκατάστασιν καὶ διατήρησιν τῆς ἀσφαλείας τῆς περιοχῆς τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

Πᾶσα τοιαύτη ἐνοπλος ἐπίθεσις ὡς καὶ πᾶν μέτρον λαμβανόμενον συνεπείρ ταύτης θὰ φέρονται ἀμέσως εἰς γνώσιν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Τὰ μέτρα ταῦτα θὰ λήξουν ὅταν τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ ἔχῃ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν καὶ διατήρησιν τῆς διεθνούς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 5, ἡ ἑνοπλος ἐπίθεσις ἐναντίον ἐνὸς ἢ πλείονων Μερῶν λογίζεται ὅτι περιλαμβάνει ἐνοπλὸν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ ἐδάφους οἰουδήποτε τῶν Μερῶν ἐν Εὐρώπῃ ἢ Β. Ἀμερικῇ, ἐναντίον τῶν Ἀλγερινῶν Νομῶν τῆς Γαλλίας, ἐναντίον τῶν ἐν Εὐρώπῃ δυνάμεων Κατοχῆς οἰουδήποτε τῶν Μερῶν, ἐναντίον τῶν νήσων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν οἰουδήποτε τῶν Μερῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ βορείως τοῦ Τροπικοῦ τοῦ Καρκίνου ἢ ἐναντίον τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν οἰουδήποτε τῶν Μερῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παρούσα Συνθήκη δὲν θίγει οὐδὲ θέλει ἐρμηνευθῇ ὡς θίγουσα καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὰ κατὰ τὸν Χάρτην δικαιώματα καὶ τὰς υποχρεώσεις τῶν Μερῶν ἅτινα τυγχάνουσιν Μέρη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἢ τὴν πρωταρχικὴν εὐθύνην τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνούς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 8.

Ἐκαστον τῶν Μερῶν δηλοῖ ὅτι οὐδεμία τῶν ἡδὴ ἐν ἰσχύϊ διεθνῶν υποχρεώσεων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ οἰουδήποτε

έτέρου Μέρους ή οίασδήποτε τρίτης Δυνάμεως, αντίκειται προς τας διατάξεις τής παρούσης Συνθήκης, υπόσχεται δὲ νὰ μὴ ἀναλάβῃ οίανδήποτε διεθνήν ὑποχρέωσιν ἀντικειμένην πρὸς τὴν παροῦσαν Συνθήκην.

Ἄρθρον 9.

Τὰ Μέρη ἰδρύουν διὰ τοῦ παρόντος Συμβούλιον, ἐν ᾧ θ' ἀντιπροσωπεύηται ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἵνα ἐξετάζῃ τὰ ζητήματα τ' ἀφορῶντα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συνθήκης.

Τὸ Συμβούλιον θέλει οὕτω ὀργανωθῇ ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συνέρχεται ταχέως ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Τὸ Συμβούλιον θέλει ὀργανώσῃ οἷα βοηθητικὰ σώματα κριθοῦν ἀναγκαῖα· εἰδικώτερον θέλει ἰδρύσῃ ἀμέσως Ἐπιτροπὴν Ἀμύνης ἣτις θέλει συστήσῃ μέτρα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5.

Ἄρθρον 10.

Τὰ Μέρη δύνανται, δι' ὁμοφώνου συμφωνίας, νὰ καλέσουν οἰονδήποτε ἑτερον Εὐρωπαϊκὸν Κράτος ὅπερ εἶναι εἰς θέσιν νὰ προσάγῃ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης Συνθήκης καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς περιοχῆς τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, ὅπως προσχωρήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν Συνθήκην. Πᾶν Κράτος οὕτω προσκαλούμενον, δύναται νὰ μετέλῃ τῆς Συνθήκης διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ ὀργάνου προσχωρήσεως τοῦ πρὸς τῇ Κυβερνήσει τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ Κυβερνήσις τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς θέλει πληροφρήσῃ ἕκαστον τῶν Μερῶν περὶ τῆς καταθέσεως ἐκείνου ἐλάστου τῶν τοιοῦτων ὀργάνων προσχωρήσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ διατάξεις αὐτῆς θέλουσι τελεῇ ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ τῶν Μερῶν συμφῶως πρὸς τὴν συνταγματικὴν διαδικασίαν ἐκείνου ἐλάστου. Τὰ ὄργανα ἐπικυρώσεως καὶ καταθετοῦν ὅσον ἔστι συντομώτερον πρὸς τῇ Κυβερνήσει τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἣτις θὰ γνωστοποιήσῃ ἐκάστην τοιαύτην γατῆσιν εἰς τὰ ὑπόλοιπα ὑπογράψαντα Μέρη. Ἡ Συνθήκη θέλει τελεῇ ἐν ἰσχύϊ μετὰ τῶν Κρατῶν ἅτινα θὰ ἔχουν ἐπικυρώσῃ αὐτὴν οὕτως ὡς κατατεθοῦν αἱ ἐπικυρώσεις τῆς πλειοψηφείας τῶν ὑπογραψάντων Μερῶν, περιλαμβανομένων τῶν ἐπικυρώσεων τοῦ Βελγίου, τοῦ Καναδᾶ, τῆς Γαλλίας τοῦ Λουξεμβούργου, τῶν Κάτω Χωρῶν, τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου καὶ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, θὰ ἰσχύσῃ δὲ ἐναφορικῶς πρὸς τὰ ἑτερα Κράτη ὅπου τῆς γαταθέσως τῆς ἐπικυρώσεως τῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἀφ' οὗ ἡ Συνθήκη παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ δέκα ἔτη, ἢ καθ' οἰονδήποτε μετὰ ταῦτα χρόνον τὰ Μέρη θέλουσιν, ἐὰν ἐν ἐξ αὐτῶν τινος ζήτησιν, συσχεθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναμεωρήσεως τῆς Συνθήκης λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν τοὺς παράγοντας ἵτινες τότε θὰ ἐπηρεάζουν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν ἐν τῇ περιόχῃ τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, περιλαμβανομένης τῆς ἀναπτύξεως παγκοσμίων ἢ καὶ τοπικῶν συνεννήσεων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν διὰ τῇ διατήρησιν τῇ διεθνείᾳ εἰρήνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ Συνθήκη ποσομένη ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, οἱ οἰονδήποτε Μέρη δύνανται ἀπὸ τῆς τελευτῆς Μέρους τῆς Συνθήκης ἐπιδόσῃ δέλωσιν καταγγεῖλαι πρὸς τὴν Κυβερνήσιν τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἢ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν τῶν ἑτέρων Μερῶν τῆς Συνθήκης ὅτι θέλει ἀναγγεῖλαι.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παρούσα Συνθήκη, ἥς τὸ ἀγγλικὸν καὶ γαλλικὸν κείμενον συγκρίνον ἐκείνου ἀντιμετωπικῶς, θέλει κατατελεῇ ἐν τῇ εἰς τῆς Κ. Β. σεως τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ παρούσα Συνθήκη, ἥς τὸ ἀγγλικὸν καὶ γαλλικὸν κείμενον συγκρίνον ἐκείνου ἀντιμετωπικῶς, θέλει κατατελεῇ ἐν τῇ εἰς τῆς Κ. Β. σεως τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ παρούσα Συνθήκη, ἥς τὸ ἀγγλικὸν καὶ γαλλικὸν κείμενον συγκρίνον ἐκείνου ἀντιμετωπικῶς, θέλει κατατελεῇ ἐν τῇ εἰς τῆς Κ. Β. σεως τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συνθήκην.

Ἐγένετο ἐν Οὐάσιγκτον τὴν 4ην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου 1949.

Διὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου:

P.H.SPAAK
SILVERCRUYS

Διὰ τὸν Καναδᾶ:

LESTER B. PEARSON
H.H. WRONG

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Δανίας:

GUSTAN RASMUSSEN
HENRIK KAUFMANN

Διὰ τὴν Γαλλίαν:

SCHUMAN
H. BONNET

Διὰ τὴν Ἰσλανδίαν:

BJORN BENEDIKTSSON
THOR THORS

Διὰ τὴν Ἰταλίαν:

SFORZA
ALBERTO TARCHIANI

Διὰ τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου:

JOS. BECH
HUGUES LE GALLAIS

Διὰ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν.

D. U. STIKKER
E. N. VAN KLEFFENS

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Νορβηγίας:

HALVARD M. LANGE
WILHELM M. NTHE MORGENSTIERNE

Διὰ τὴν Πορτογαλίαν:

JOSE CAEIRO DA MATTA
PEDRO THEOTONIO PEREIRA

Διὰ τὸ Ἑνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας

καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας:

ERNEST BEVIN
OLIVER FRANKS

Διὰ τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς:

DEAN ACHESON

PROTOCOL TO THE NORTH ATLANTIC TREATY
ON THE ACCESSION OF GREECE AND TURKEY
London, 17th October, 1951.

The Parties to the North Atlantic Treaty, signed at Washington on 4th April, 1949,

Being satisfied that the security of the North Atlantic area will be enhanced by the accession of the Kingdom of Greece and the Republic of Turkey to that Treaty.

Agree as follows:

Article I.

Upon the entry into force of this Protocol, the Government of the United States of America shall, on behalf of all the Parties, communicate to the Government of the kingdom of Greece and the Government of the Republic of Turkey an invitation to accede to the North Atlantic Treaty, as it may be modified by Article II of the present Protocol. Thereafter the Kingdom of Greece and the Republic of Turkey shall each become a Party on the date when it deposits its instrument of accession with the Government of the United States of America in accordance with Article 10 of the Treaty.

Article II.

If the Republic of Turkey becomes a Party to the North Atlantic Treaty, Article 6 of the Treaty shall, as from the date of the deposit by the Government of the Republic of Turkey of its instrument of accession with the Government of the United States of America, be modified to read as follows,

»For the purpose of Article 5, an armed attack on one or more of the Parties is deemed to include an armed attack—

- (i) on the territory of any of the Parties in Europe or North America, on the Algerian Departements of France, on the territory of Turkey or on the Islands under the jurisdiction of any of the Parties in the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer;
- (ii) on the forces, vessels or aircraft of any of the Parties, when in or over these territories or any other area in Europe in which occupation forces of any of the Parties were stationed on the date when the Treaty entered into force or the Mediterranean Sea or the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer».

Article III.

The present Protocol shall enter into force when each of the Parties to the North Atlantic Treaty has notified the Government of the United States of America of its acceptance thereof. The Government of the United States of America shall inform all the Parties to the North Atlantic Treaty of the date of the receipt of each such notification and of the date of the entry into force of the present Protocol.

Article IV.

The present Protocol, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the Archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmitted by that Government to the Governments of all the Parties to the North Atlantic Treaty.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Opened for signature at London, the 17th day of October, 1951.

For the Kingdom of Belgium :

A. DE STAERCKE, 17th October, 1951.

For Canada :

L. D. WILGESS, 17th October, 1951.

For the Kingdom of Denmark :

STEENSEN-LETH, 22nd October, 1951.

For France :

HERVE ALPHAND, 22nd October, 1951.

For Iceland :

GUNNLAUGER PETURSSON, 17th October, 1951.

For Italy :

A. ROSSI-LONGHI 22nd October, 1951.

For the Grand Duchy of Luxembourg :

A. CLASEN, 22nd October, 1951.

For the Kingdom of the Netherlands :

AW.L. TJARDA VAN STARKENBORGH-STACHOUWER, 17th October, 1951.

For the Kingdom of Norway :

DAG BRYN, 17th October, 1951.

For Portugal :

R. ENNES ULRICH, 17th October, 1951.

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland :

F. R. HOYER MILLAR, 17th October, 1951.

For the United States of America :

CHARLES M. SPOFFORD, 17th October, 1951.

Πρωτόκολλον ἐπὶ τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ περὶ προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας

Λονδίνον 17 Ὀκτωβρίου 1951.

Τὰ Μέρη τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ τῆς ὑπογραφείσης ἐν Οὐάσιγκτον τὴν 4ην Ἀπριλίου 1949.

Πεποιθότα ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς περιοχῆς τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ θέλει ἐνισχυθῇ διὰ τῆς προσχωρήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν ἐν λόγῳ Συνθήκην.

Συμφωνοῦσιν ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον I.

Ἄμα ὡς τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὸ παρὸν Πρωτόκολλον ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς θέλει ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν Μερῶν κοινοποιήσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας πρόσκλησιν προσχωρήσεως εἰς τὴν Συνθήκην τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, ὡς ἐνδέχεται νὰ τροποποιηθῇ διὰ τοῦ ἄρθρου II τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου. Κατόπιν τούτου τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Τουρκικὴ Δημοκρατία θέλουν ἐκάστη γίνῃ Μέρος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν θέλουν καταθέσῃ παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὰ ὄργανά προσχωρήσεώς των συνφδὰ τῷ ἄρθρῳ 10 τῆς Συνθήκης.

Ἄρθρον II.

Ἐὰν ἡ Τουρκικὴ Δημοκρατία γίνῃ Μέρος τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ, τὸ ἄρθρον 6 τῆς Συνθήκης θέλει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως τοῦ ὀργάνου προσχωρήσεώς της, τροποποιηθῇ ὡς ἀκολουθῶς :

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 5 ἡ ἐνοπλος ἐπίθεσις ἐναντίον ἐνὸς ἢ πλείονων Μερῶν λογίζεται ὅτι περιλαμβάνει ἐνοπλον ἐπίθεσιν :

1) ἐναντίον τοῦ ἐδάφους οἰουδήποτε τῶν Μερῶν ἐν Εὐρώπῃ ἢ Βορεῖν Ἀμερικῇ, ἐναντίον τῶν Ἀλγερινῶν Νομῶν τῆς Γαλλίας, ἐναντίον τοῦ ἐδάφους τῆς Τουρκίας ἢ ἐναντίον τῶν νήσων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν οἰουδήποτε τῶν Μερῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ βορείως τοῦ Τροπικοῦ τοῦ Καρκίνου.

2) ἐναντίον τῶν δυνάμεων, σκαφῶν ἢ ἀεροσκαφῶν οἰουδήποτε τῶν Μερῶν ὅταν εὐρίσκωνται ἐπὶ ἡ ὑπεράνω τῶν ὡς ἂνω ἐδαφῶν ἢ οἰασδήποτε ἄλλης ἐν Εὐρώπῃ περιοχῆς ὅπου δυνάμεις κατοχῆς οἰουδήποτε τῶν Μερῶν ἐστάθμευον κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἡ Συνθήκη ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ, ἢ ἐν τῇ Μεσογείῳ Θαλάσσῃ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ βορείως τοῦ Τροπικοῦ τοῦ Καρκίνου.

Ἄρθρον III.

Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ὅταν ἐν ἑκάστῳ τῶν Μερῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ ἔχει γνωστοποιήσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὴν ἐπ' αὐτοῦ συγκατάθεσιν του. Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς θέλει εἰδοποιήσῃ ἅπαντα τὰ Μέρη τῆς Συνθήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ περὶ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως ἐκάστης τοιαύτης γνωστοποιήσεως καὶ περὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

Ἄρθρον IV.

Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον, οὗτινος τὸ Ἀγγλικὸν καὶ Γαλλικὸν κείμενον τυγχάνουσιν ἐξ ἴσου αὐθεντικά, θέλει κατατεθῇ εἰς τὰ ἱερχεῖα τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Δεόντως κεχωρημένα ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλουσι διαβιβασθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως

ταύτης πρὸς τὰς Κυβερνήσεις ὅλων τῶν Μερῶν τῆς Συν-
θήκης τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ.

Εἰς πίστωσιν ταύτων οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι πλη-
ρεσύνουσι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον.

Ἡνωχθῆ, εἰς ὑπογραφήν ἐν Λονδίῳ τῇ 17ῃ ἡμέρᾳ
τοῦ Ὀκτωβρίου 1951.

Διὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου :

Α. ντὲ ΣΤΕΡΚΕ, 17 Ὀκτωβρίου 1951.

Διὰ τὸν Καναδᾶν :

Α. Δ. ΟΥΪΛΦΚΡΕΣ, 17 Ὀκτωβρίου 1951.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Δανίας :

ΣΤΕΝΣΕΝ-ΑΕΘ, 22 Ὀκτωβρίου 1951.

Διὰ τὴν Γαλλίαν :

ΕΡΒΕ ΑΛΦΑΝ, 22 Ὀκτωβρίου 1951.

Διὰ τὴν Ἰσλανδίαν :

ΓΚΟΥΝΛΑΟΥΓΚΕΡ ΠΕΤΟΥΡΣΟΝ, 17 Ὀκτω-
βρίου 1951.

Διὰ τὴν Ἰταλίαν :

ΡΩΣΣΙ ΛΟΓΚΙ, 22 Ὀκτωβρίου 1951.

Διὰ τὸ Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου :

Α. ΚΑΛΣΕΝ, 22 Ὀκτωβρίου 1951.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν :

Α.Β.Α. ΤΙΑΡΔΑ βαν ΣΤΑΡΚΕΜΠΟΡΓΚ- ΣΤΑ-
ΧΟΥΒΕΡ, 17 Ὀκτωβρίου 1951.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Νορβηγίας :

ΝΤΑΓΚ ΜΠΡΥΝ, 17 Ὀκτωβρίου 1951.

Διὰ τὴν Πορτογαλίαν :

Ρ. ΕΝΝΕΣ ΟΥΛΡΙΝ, 17 Ὀκτωβρίου 1951.

Διὰ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον Μ. Βρεταννίας καὶ Βορείου
Ἰρλανδίας :

Φ. Ρ. ΧΟΓΕΡ ΜΙΛΛΑΡ, 17 Ὀκτωβρίου 1951.

Διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς :

ΚΑΡΟΛΟΣ Μ. ΣΠΟΦΟΡΔ, 17 Ὀκτωβρίου 1951.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἔτησις συνδρομῇ τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἔχουσι καθορισθῇ ὡς κάτωθι :

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 150.000
2. » » » Β'	» 100.000
3. » » » Γ'	» 100.000
4. » » Παράρτημα	» 100.000
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν...	» 250.000
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»...	» 100.000
7. » » Δελτ. οὐκ ἔμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰσορροπίας	» 50.000
8. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη τῶν Παραρτημάτων καὶ τὰ Δελτία	» 700.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἔμμητον τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν ὁρίσθη ὡς ἑξῆς :

1) Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 10.000
2) » » » Β'	» 5.000
3) » » » Γ'	» 5.000
4) » » Παράρτημα	» 5.000
5) » » Δελτίον Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 20.000
6) » » Πράξεις Νομ. Προσώπων Δ. Δ.	» 5.000
7) » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτητῶν	» 2.000
8) Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	» 40.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστὸν.

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ Ε. Κ.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου φύλλου τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ὁρίσθη εἰς Δρχ. 1.000.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

1. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν :

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ. 24.000
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 1.500.000

3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» Δρχ. 300.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων	» 150.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ Β. Δ. 20)5)1939	» 25.000
6. Τῶν ἱσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 300.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	» 120.000
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 150.000
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	» 300.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	» 60.000
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	» 100.000
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 1.000.000

II. Εἰς τὸ Παράρτημα Ε. Κ.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 25.000
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεων ἱματικῶν υδάτων	» 200.000

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τελῶν ὁρίσθη εἰς 5 ο/ο.

Δ' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ — ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ

1. Αἱ συνδρομαὶ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου Εἰσπράξεως), ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἀθροιστικῶς μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου) ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἅτινα ἀποδίδουσι ταῦτα εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ἐκ' ἀριθ. 92378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) Ἐγκυκλίου Διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς.

Ὁ Διευθυντὴς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ

(Ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ)